

OVERLEGCENTRUM VAN VLAAMSE VERENIGINGEN, eind 1965 opgericht op initiatief van het Davidsfonds, het Willemsfonds en het Vermeylenfonds.

Nadat het Vlaams Aktiekomitee Brussel en Taalgrens uit elkaar was gevallen, vooral ingevolge de betoging van 10 november 1963 te Antwerpen, vonden het Davidsfonds (C. de Ridder), het Vermeylenfonds (A. Mussche) en het Willemsfonds (A. Verhulst) elkaar terug in 1964-'65 om een gezamenlijk standpunt in te nemen t.a.v. de actuele Vlaamse problemen. Met medewerking van de Vlaamse Volksbeweging, het Verbond van Vlaamse Academici en het Verbond van Vlaams Overheidspersoneel gingen deze drie fondsen over tot de oprichting van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen. Een vijftigtal cultuur- en strijdverenigingen van verschillende ideologische strekkingen sloten er zich bij aan. Van toen af vertolkte

het Overlegcentrum de niet-partij-politieke Vlaamse opinie, o.m. betreffende de universiteitsproblemen, Brussel, taalgrens, grondwetsherziening, culturele autonomie, gewestvorming. Het publiceerde proclamaties, bepleitte de Vlaamse standpunten bij regeringen en politieke partijen, organiseerde de Staten-Generaal der Vlaamse verenigingen (9 november 1968) en het Algemeen Vlaams Congres (13 juni 1971), richtte in zijn schoot het Koördinatiekomitee Taalregeling Hoger Onderwijs, het Koördinatiekomitee Brussel en het Nationaal Komitee 5 november op. Het Overlegcentrum maakte in juli 1972 een Vlaams Manifest voor Brussel bekend (z. Brussel) en organiseerde in 1974 de 24 november-betoging te Halle.

De opeenvolgende voorzitters waren A. Verhulst (1966-'67); C. de Ridder (1968-'70) en A. Gerlo (1971-'72); sedert begin 1973 wordt het Overlegcentrum geleid door een praesidium bestaande uit P. Daels, C. de Ridder (eind 1973 opgevolgd door C. Heyman), A. Gerlo en A. Verhulst.

CLEM DE RIDDER